

Til § 26.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 26.

Man har ladet Minimumsgrænsen udgaa ved Dagpengenes Beregning af samme Grund, som man har foreslaaet Minimumsgrænsen udeladt ved Invaliditetserstatningers Beregning, jfr. de almindelige Bemærkninger til dette Afsnit.

Medens man nu har en noget højere Maksimumsgrænse for den Aarsløn, der tages i Betragtning ved Fastsættelsen af Dagpenge end for den Aarsløn, der tages i Betragtning ved Invaliditets- og Dødsersatningers Fastsættelse, har man, da man efter nærværende Forslag gaar over til et delvist Rentesystem, ment at burde lade Maksimumsgrænsen være den samme i alle Tilfælde, jfr. Forslagets § 46.

Løvrigt henvises til de almindelige Bemærkninger vedrørende dette Afsnit.

De samme Grunde, som har ført til at give Arbejderforsikrings-Raadet en Beføjelse til at yde nedsatte Dagpenge, taler for, at Raadet kan anvende denne Beføjelse ogsaa indenfor den i Ulykkesforsikringsloven fastsatte Frist af 6 Maaneder fra Ulykkestilfældets Indtræden, og man har derfor foreslaaet, at denne Begrænsning udgaar.

Til § 27.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 27.

Ændringerne i Stk. 1 og 2 tilsigter kun en Tydeliggørelse.

Stk. 4 i Ulykkesforsikringslovens § 27 er udeladt, da Afgørelsen af Spørgsmaalet om Invaliditetserstatning efter nærværende Forslags § 32 kan udsættes indtil 3 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden, og da saaledes de nu efter Ulykkesforsikringslovens § 34, 1. Stk., 2. Pkt., truffne midlertidige Afgørelser 1 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden bortfalder.

Til §§ 28—31.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens §§ 28—31.

Til § 32.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 34.

Under Hensyn til, at man efter nærværende Forslag foreslaar Erstatning for Erhvervs sygdomme, og at man indfører delvist Rentesystem, har man anset det for rigtigst at give Arbejderforsikrings-Raadet en Bemyndigelse til at udsætte Afgørelsen af Spørgsmaalet om Invaliditetserstatning i alle Tilfælde, hvor der skønnes Grund dertil, indtil 3 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden, hvilket er det Tidspunkt, der efter den gældende Ulykkesforsikringslov er foreskrevet som den sidste Frist for en Sags endelige Afslutning ved Raadet.

Raadet vil herefter, hvor Forholdene taler derfor, faa en Beføjelse til at yde Dagpenge i noget længere Tid end efter den gældende Lov, saaledes at der ikke i alle Tilfælde, hvor der er gaaet 1, højst 1½ Aar, efter Ulykkestilfældets Indtræden, skal træffes en Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

Ved denne Elasticitet vil man kunne undgaa visse uheldige Forhold ved det nugældende System.

Til § 33.

Svarer til Ulykkesforsikringslovens § 32.

Med Hensyn til Overgangen til Rentesystemet samt Udvalgets Overvejelser angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde fastsættes en højere Invaliditets-Procent som Betingelse for Invaliditetserstatning, henvises til de almindelige Bemærkninger i Beretningen vedrørende dette Afsnit.